

[Tinning]

ring, der lytter til argumenter og ændrer sine ting, vil jeg sige, at det altså er en regering, der finder på noget, der er så uhyrligt, at det nærmer sig det rene, rablende vanvid, hvorefter man laver det om. Det gælder f.eks., at oprindeligt foreslog man, at hvis folk kom ud for en arbejdsulykke, så skulle de betale deres fravær i forbindelse med det. Og så er man allerede under andenbehandlingen nået frem til, at det skal folk altså ikke alligevel. Det er udmærket, men det har da ikke meget at gøre med en saglig debat og argumenter, og hvad ved jeg. Det har noget at gøre med, at man selvfølgelig på en eller anden måde altid har det rarere, hvis man på et tidspunkt holder op med at løbe hovedet ind i muren.

Derudover synes jeg, der er grund til at sige noget om børnefamilierne. Det, der engang var fremme, nemlig vedrørende børnetilskuddet og ungdomsyddelsen, er jo lagt til side, men de 440 mill. kr., som socialministeren tidligere har erklæret at man var ude efter på det område, er man stadig ude efter at få sparet. Jeg synes, der er grund til at sige, at sådan som denne karensdag kommer til at virke, sker der faktisk en forringelse for børnefamilierne, men ikke slet så voldsom, som regeringen oprindeligt havde lagt op til, idet man, selv om det egentlig var aftalt i overenskomsten, alligevel ikke kunne få lov til at blive hjemme på børns første sygedag. Det kan man nu. Sådan som det var, før regeringen kom med sit forslag, sådan er det stadig væk på det område, men når man laver én karensdag, altså hvor man selv skal betale den første dags sygdom, så bliver det en forringelse.

Jeg tror, man skal vide meget lidt om, hvad der foregår uden for de her mure, hvis ikke man er klar over, at det indtil nu faktisk har været sådan, at i en del tilfælde har folk været tvunget til, når de på vej til arbejde eller på vej ud ad døren har opdaget, at børnene var syge, at melde sig syge, fordi de ikke kunne finde nogen anden løsning med børnene. Det er en nødløsning; der er ikke nogen, der har kunnet lide at bruge den, det er noget, de har været tvunget til. Selvfølgelig har sådan noget fundet sted, og det er der ikke noget mærkeligt i og forhåbentlig heller ikke noget overraskende i. Den lille udvej, den lille ventil, bliver lukket nu. Det, der sker, er, at det kan man ikke, for nu skal man under alle omstændigheder betale for

den første sygedag, medmindre man hører til dem, der efter overenskomst og kutymen og sædvaner og sådan noget godt kan blive hjemme på barnets første sygedag.

Jeg synes, det er vigtigt, fordi også det radikale venstre gør en del ud af, at nu gik det alligevel noget bedre for børnefamilierne. Jeg vil sige, at det gik ikke så slemt, som regeringen godt ville have det til, men der er altså stadig væk tale om en forringelse.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for de ændringsforslag, der foreligger her til tredje behandling. Vi kan gå ind for, at dagpengenes dækningsprocent stadig bliver 90, og at folketaget inden udgangen af 1984 skal tage bestemmelse om dagpengenes absolut højeste beløb.

Vi er glade for, at det er blevet bestemt, at det i tilfælde af langvarig sygdom er muligt at få udbetalt dagpenge, selv om man egentlig skulle være overgået til pension. Det gælder, hvis der er udsigt til helbredelse eller bedring, så man kan blive arbejdsdygtig. Og jeg mener, at det vil have en umådelig stor psykisk betydning for langvarigt syge.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg er naturligvis godt tilfreds med, at det nu er lykkedes at skabe flertal for den lovgivning, der her er tale om, hvor der naturligvis sker nogle ikke ubetydelige ændringer.

Jeg vil godt i den forbindelse bringe en tak til socialudvalget for det store arbejde, der er gjort i denne og i de kommende sager på dagsordenen. De mange spørgsmål, der er stillet, og de samråd, vi har haft, har ført frem til – selv om der ikke har været så megen tid til rådighed, det har der naturligvis ikke – at der kunne opnås flertal for nogle ændringer, men også således, at dér, hvor der blev påpeget huller, eller dér, hvor der blev påpeget problemer, har det været muligt at klare dem. Et af de ændringsforslag, vi om lidt skal tage stilling til, vedrørende langvarigt syge, er et godt eksempel på det, og det synes jeg er et godt udtryk for, hvordan et udvalgsarbejde kan forløbe, når det er bedst.

Må jeg sige til fru Mette Groes, der siger, at der i dette forslag er mangel på helhed, og til fru Birthe Hansen, der siger, at forslaget har social slagside af dimensioner, at det er